

Adgangen til at udstede påbud skal administreres i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper og grundsætninger, herunder proportionalitetsprincippet. I relation til udstedelse af tålepåbud efter forslaget § 83 a, stk. 2 skal det bemærkes, at myndigheden blandt andet skal være opmærksom på, at der er proportionalitet mellem på den ene side omfanget af de omkostninger, som en grundejer og/eller andre rettighedshavere kan risikere, at blive påført som følge af gennemførelsen af en oprydning på ejendommen, og på den anden side omfanget og arten af den forurening og den forureningsfare, der konkret tilsigtes fjernet. Det må antages, at omfanget af de eventuelle omkostningerne for grundejeren og/eller rettighedshavere i nogle tilfælde afhænger af, hvornår oprydningen gennemføres. Dette kan medføre, at påbudte oprydninger forudsættes gennemført på det tidspunkt, hvor de økonomiske omkostninger for grundejeren og/eller rettighedshavere må forventes at være mindst mulige.

Der vil kunne forekomme tilfælde, hvor gennemførelse af oprydning påbud vil udgøre en ekspropriation i grundlovens § 73's forstand. § 83 a, stk. 2, skal forstås med den begrænsning, at der ikke vil kunne meddeles påbud i disse tilfælde.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at en ejer eller bruger ikke kan forhindre en oprydning med den virkning, at myndigheden eventuelt selv må foretage den nødvendige oprydning. I langt de fleste tilfælde må det dog forventes, at en grundejer frivilligt vil medvirke til, at oprydningen kan ske, således at miljøproblemet på ejendommen vil blive løst.

Da § 83 a, stk. 1 og 2 kan anvendes på foreninger, der er sket inden lovforslagets ikrafttræden, skal det bemærkes, at bestemmelserne har tilbagevirkende kraft, jf. afsnit 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Manglende efterkommelse af påbud, der udstedes - henholdsvis gøres gældende overfor senere erhverve efter ejerskifte - under henvisning til bestemmelserne i forslaget § 83 a, stk. 1 - 3, straffes efter bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 110.

Vedrørende § 83 a, stk. 4 - 6:

For så vidt angår de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven har Jordforureningsudvalget om adgangen til at meddele påbud ved ejerskifte fastslået følgende, jfr. Miljøstyrelsens betænkning nr. 2, 1996 »Betænkning om forurennet jord«, side 125:

»Som det fremgår af kapitel 4.2.3. i rapporten fra underudvalget »Den juridiske Verden« er der tvivl om adgangen til at meddele påbud til en ny ejer for en allerede stedsfunden forurening og om, i hvilket omfang

et allerede meddelt påbud kan gøres gældende over for en ny ejer.

På denne baggrund foreslås det, at et allerede meddelt eller forvarslet påbud til en virksomhed kan gøres gældende over for en ny virksomhedsejer.

Et flertal i udvalget finder samtidig, at det ikke er tilstrækkeligt, at påbudet kun skal følge med i de situationer, hvor en virksomhed overdrages med henblik på videre drift. I tilfælde, hvor ejendommen videresælges, uden at virksomheden har efterkommet et påbud, bør det være muligt, uanset om køberen driver virksomheden videre, subsidiært at rette påbudet overfor en køber af ejendommen, hvis denne var eller burde være bekendt med påbudet, hvorfor udvalget samtidig foreslår, at påbud tinglyses. Påbudet skal dog kun kunne gøres gældende overfor køber i det omfang, påbudet kunne gøres gældende overfor sælgeren.«

Med forslaget til § 83 a, stk. 4 - 6 søges de ovenfor nævnte anbefalinger fra udvalget gennemført for så vidt angår oprydning af jordforureninger, der er sket før lovforslagets ikrafttræden, dog bortset fra de oprydninger, der er omfattet af forslaget § 48, stk. 1.

For så vidt angår de af jordforureningsloven omfattede jordforureninger gennemføres de nævnte anbefalinger fra udvalget i forslaget til jordforureningslovens § 45. Indholdet i nærværende forslag til miljøbeskyttelseslovens § 83 a, stk. 4 - 6 svarer således til indholdet i forslaget til § 45.

De i stk. 4-6 nævnte påbud kan være meddelt før lovforslagets fremsættelse.

Bestemmelsen i stk. 4 fastslår således, at et allerede meddelt eller forvarslet påbud om undersøgelser eller oprydning til en virksomhed også binder en fremtidig driftsherre. Myndighederne får herved valgfrihed mellem at gøre påbud gældende over for den forurener, der allerede har fået et påbud eller den senere driftsherre. Dette gælder uanset om den senere driftsherre selvstændigt bidrager til den samme forurening. Dvs. bestemmelserne i § 83 a, stk. 4 og 5 forudsætter ikke, at myndigheden forudgående forsøger at håndhæve påbudet til den tidligere driftsherre.

Bestemmelsen bliver således for påbud parallel til godkendelser og påbud om en virksomheds driftsvilkår efter miljøbeskyttelsesloven. En ny virksomhedsejer skal ikke indhente ny tilladelse eller godkendelse, men kan drive virksomheden videre på samme driftsvilkår.

Efter bestemmelsen i stk. 4 er det dog en forudsætning, at den senere driftsherre på erhvervelsestidspunktet vidste eller burde vide, at påbud var meddelt eller forvarslet.